

NATO-vampyrerne hylér: Helga Zepp-LaRouche taler til Den Internationale Fredskoalitions møde

NATO-vampyrerne hylér: Helga Zepp-LaRouche taler til Den Internationale Fredskoalitions møde

Ikke korrekturlæst

13. september 2024 (EIRNS) – Her er bemærkningerne fra Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, der taler til det ugentlige fredagsmøde i Den Internationale Fredskoalition, nr. 67, den 13. september 2024:

ANASTASIA BATTLE: Dette er Den Internationale Fredskoalition; dette er vores 67. møde i træk. Vi bringer alle de forskellige fredsorganisationer sammen så meget som muligt fra hele verden for at opnå ægte fred; på tværs af vores ideologier, på tværs af vores forskellige kulturelle baggrunde. Vi bringer alle sammen om denne meget vigtige mission i dag.

Mit navn er Anastasia Battle, jeg har to medordstyrere i dag – Dennis Small og Dennis Speed. Vi har en redegørelse til jer i dag, fordi vi har nået et alvorligt niveau af stress og fare for atomkrig. Vi samler en række eksperter i dag for at gennemgå, hvordan den fare ser ud. Derefter vil vi have en dialog om, hvad vi kan gøre med alle vores forskellige fredsorganisationer; vi har en række demonstrationer på vej, som vi vil tale mere om. I chatten kan du se dagsordenen og de forskellige personer, som vi har samlet i dag. Vi byder velkommen til alle de nye mennesker, der er med for første

gang. Du bedes præsentere dig selv i løbet af diskussionsperioden, hvilken organisation du tilhører, og hvor du kommer fra. Med det vil jeg gerne give ordet til Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Institutet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Tak, fordi du kom, og værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak. Velkommen til jer alle sammen. Det berømte dommedagsur tikker tydeligvis, og det er et godt spørgsmål, hvor mange sekunder der er tilbage til midnat. I dag, mens vi mødes her på IPC, mødes Storbritanniens premierminister Starmer med præsident Biden i Washington i løbet af dagen. Det formodes, at de måske eller måske ikke vil annoncere den »tilladelse«, som Ukraine vil få til at bruge amerikanske og britiske langdistancemissiler til angreb dybt inde på russisk territorium. Den beslutning kan allerede være truffet, den kan være annonceret eller ej; men under alle omstændigheder kom præsident Putin allerede med en ekstremt skarpt respons og sagde, at Vesten allerede bruger droner inde på russisk territorium og andre våben, men hvis denne beslutning træffes vedrørende langdistancemissiler, som har høj præcision og meget stor rækkevidde, vil det være en helt, helt anden sag. Han sagde, at fordi langdistancemissilerne ikke kan bruges af ukrainerne, fordi de ikke har den satellitrekognoscering, som kun USA og NATO-landene har, har de også brug for NATO-uddannede specialister til målretning, fordi ukrainerne ikke har den kapacitet, og derfor er det ikke et spørgsmål om, at NATO skal give Ukraine »tilladelse«, men at dette vil være en beslutning, hvis NATO direkte kommer i en militær konflikt åbent med Rusland. Putin sagde, at det ville betyde en ændring i selve konfliktens karakter, og at Rusland ville reagere på passende vis.

Det er klart, at det summer i alle verdens hovedstæder, og Sergey Karaganov, som ikke er den samme som Putin og ikke den samme som den russiske regering, men han er en talsmand, som nærmest er citeret som en slags advarsel om, hvad der kan

komme til at ske. Han sagde, at Rusland nu helt sikkert skal signalere sin vilje til at bruge sine atomvåben meget tydeligt, for med den stadig eksisterende russiske atomdoktrin – nemlig at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis Den Russiske Føderations territorium er direkte truet – ville det tydeligvis ikke afskrække Ruslands fjender tilstrækkeligt, og derfor ville det være selvmorderisk at holde fast i det. Med andre ord, at Rusland skulle bruge et taktisk atomvåben mod et NATO-land som en besked til verden om, at de mener det alvorligt.

Den russiske senator Aleksej Pusjkov sagde, at han tror, at denne beslutning allerede er truffet; at der vil være for mange antydninger og for mange diskussioner, og derfor tror han, at det er et spørgsmål om dage, før det vil stå klart. At den offentlige mening er ved at blive forberedt på en sådan ændring.

Udenrigsminister Blinken holdt en pressekonference, hvor han blev spurgt af Michael Birnbaum fra *Washington Post*, om dette ikke repræsenterer en meget farlig optrapning. Blinken sagde i et helt uhørt ordvalg: Ja, men det er ikke en afgørende faktor. Bag denne mærkelige formulering er budskabet meget klart, at det er værd at tage risikoen for en generel atomkrig, hvis det forbedrer udsigten til at give Rusland et strategisk nederlag.

Nu sagde Karaganov også, at det er klart for alle, at USA aldrig ville risikere New York eller Washington for Paris eller Berlin. Tanken er, at hvis der bliver brugt atomvåben, vil det altid være begrænset til Europa. Udenrigsminister Lavrov sagde, at han er overbevist om, at beslutningen om at bruge disse langdistancemissiler blev truffet for længe siden, og at allerede ukrainernes nylige angreb på civile mål i Rusland, som Kursk og andre områder, var styret af vestlig militær assistance. Alexander Bartov fra Academy of Military Science sagde, at hvis de træffer en sådan beslutning om brug af langdistancemissiler, vil det ikke ændre begivenhedernes

gang. De har allerede brugt ATACMS, og det har ikke givet dem nogen væsentlig fordel. Men han sagde også, at de har flere mål: For det første at studere det russiske luftforsvars funktion, hvilket giver dem mange data, som senere kan analyseres med henblik på et mere generelt angreb; og for det andet, at de forsøger at forårsage så meget skade som muligt, og det er meget tydeligt, at Moskva vil stoppe denne taktik.

Generalløjtnant Koshkin fra Plekhanov-universitetet latterliggjorde grundlæggende ideen om, at Storbritannien og USA skulle give Ukraine tilladelse til at gøre det. Det ville være som at lade halen logre med hunden. Den russiske FN-ambassadør Vassily Nebenzia talte til et møde i FN's Sikkerhedsråd den 10. september, hvor han bekræftede, at angrebet på Poltava faktisk var rettet mod Ukraines kritiske infrastruktur i forbindelse med ukrainske militære kapaciteter, og at det ramte specialiserede folk inden for radar og elektronik, et træningssted for sådanne folk, et hotel i nærheden, hvor disse folk boede, brændstofdepoter, arsenaler med vestlige fly, lagerpladser osv. Og specialister fra det amerikanske, britiske, franske, polske og svenske militær blev også ramt. Det var alle mennesker, som den russiske analyse tidligere havde kvalificeret som legitime mål, da de er aktivt og direkte involveret i den militære konflikt.

Jeg synes desværre, at det er en ekstremt alarmerende situation. Jeg tror, vi er nået til et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Jeg synes, det er en helt anden sag end alt det, vi har set indtil nu. Det bringer faren for en atomar optrapning så tæt på som muligvis dage derfra. Det bekræfter, hvad vi sagde på tidligere IPC-møder, hvor vi på en eller anden måde fremsatte den påstand, at perioden mellem nu og det amerikanske valg i november, og i sidste ende, hvis den næste præsident tiltræder i januar, er den farligste periode i menneskehedens historie nogensinde: For det, der er på spil, er kampen mellem en unipolær verden eller foregivelsen af at

opretholde den unipolære verden over for flere lande i det Globale Syd, som repræsenterer den Globale Majoritet, der forsøger at etablere et nyt system, som ikke er eksklusivt. Faktisk kunne Vesten meget nemt beslutte at slutte sig til den Globale Majoritet, men de ønsker tydeligvis at opretholde ordenen, som den har været indtil nu.

Det betyder, at vi er nødt til at mobilisere, advare folk, advare offentligheden. For problemet er, at den almindelige befolkning ikke har nogen anelse om, hvor tæt vi i værste fald er på at udrydde hele menneskeheden og alt liv på planeten. Så jeg synes, at det er noget, folk skal spørges om, for jeg finder, at den politiske ledelse slet ikke har ret til at foretage handlinger, som potentielt truer alt liv på jorden!

I det lys ligger selv kansler Scholz' beslutning om at placere amerikanske mellemdistancemissiler i Tyskland fra 2026 og fremefter langt ude i fremtiden, men den skal også blokeres. Heldigvis er der nogle grupper af mennesker, fredsbevægelsesgrupper af forskellig art, der er ved at få øjnene op for denne fare i Tyskland. Det ville naturligvis skabe en permanent, akut fare, fordi advarselstiden ville være ekstremt kort, og det ville gøre Tyskland til et hovedmål i enhver konflikt, som Tyskland ikke kunne overleve som nation. Der er også en større diskussion i baggrunden om, at uanset hvem der bliver den næste præsident, vil USA trække sig ud af Europa, enten med et ordentligt brag, med en isolationistisk MAGA-politik, eller på en mere underfundig måde, hvor man trækker sig ud af Europa og lader Europa betale meget mere for deres forsvar. Vicepræsidentkandidat J.D. Vance har netop sagt i et interview, at Tyskland under alle omstændigheder skal betale for genopbygningen af Ukraine, efter at Trump angiveligt har opnået fred. Så det er en helt utrolig situation.

Hvad angår de langtrækkende missiler, tror jeg, at vi er nødt til at få folk, enkeltpersoner og grupper til at sige »Nej!« til det og gå på gaden. Der er planlagt flere demonstrationer

den 28. og 29. september i USA og den 3. oktober i Tyskland, og den 21. september er det den internationale fredsdag. Alt dette skal absolut bruges til at mobilisere folk til at gå på gaden og gøre opmærksom på deres hensigt: at de fuldstændig afviser det, og dermed de regeringer, der presser sådanne beslutninger igennem. Men jeg tror, at vi har brug for noget meget mere påtrængende og endda grundlæggende, og det er, at vi er nødt til at komme med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som løser denne konflikt. Den geopolitiske konflikt mellem Vesten og Rusland og Kina skal overvindes ved at etablere en ny sikkerhedsarkitektur, som tager hensyn til hvert enkelt lands interesser, ellers vil den ikke fungere.

Jeg tror, at det er emnerne for i dag. Jeg har ikke nævnt krisen i Mellemøsten, men det er der en anden taler, der vil komme ind på. Det var, hvad jeg ville sige indledningsvis.

Ved afslutningen af præsentationerne:

Jeg vil gerne takke alle talerne for at have bidraget til denne diskussion. Jeg vil især gerne takke professor Postol for denne meget skræmmende, men ekstremt vigtige præsentation, som jeg lover, at vi med alle midler vil forsøge at få ud til så mange mennesker som muligt – især i Tyskland – så folk vågner op. Jeg takker dig mange gange. Hvis Tyskland skal overleve, vil du spille en stor rolle i at få det til at ske. Det vil jeg gerne takke jer for.

Under diskussionen:

Meget kort mener jeg, at der ikke må være en modsætning mellem fornuft og følelser; det er hele pointen med Schillers uddannelse af følelserne gennem æstetisk uddannelse; at man kan uddanne sine følelser til at være på niveau med fornuften. Jeg synes, at det, professor Postol gjorde i sin præsentation, var præcis det. For på den ene side var han meget rationel og på niveau med fornuften, men enhver, der ikke er en

følelsesmæssig idiot, vil få en meget stærk følelsesmæssig reaktion på det, han skildrede. Så jeg er ikke enig i, at følelser alene vil virke, for det kan også meget hurtigt blive meget irrationelt.

Og med hensyn til spørgsmålet om krig vil jeg gerne sige, at det ikke er sociale spændinger, der opbygges og derefter fører til krig, som om det skulle være en slags historisk materialistisk automatisme. Det er altid oligarkiet, der skaber krige og får folk til at blive brugt som kanonføde, som det sker i Ukraine lige nu. Men det er aldrig folket; hvis man på noget tidspunkt i historien spurgte folket som folk: »Vil I i krig?«, ville de sige: »Nej.« Det er altid nogle oligarkiske interesser, som instrumentaliserer [manipulerer?] folket til at gøre det beskidte arbejde for dem. Og for det meste er soldaterne i alle krige, som de værnepligtige i Ukraine; folk, der er 18, 19 år gamle – eller andre krige – hvis du spørger dem: »Ved du, hvem der gør det, hvad er det strategiske formål? Hvorfor sker det her?« De fleste af dem ville være fuldstændig uvidende. For ikke så længe siden talte jeg med en ung soldat fra den tyske Bundeswehr-hær, som sad i toget, og jeg faldt i snak med ham. Jeg spurgte ham: »Hvilken slags uddannelse får du? Hvad er din udstationering?« Han var helt uforstående. Han sagde: »Jeg får bare en lille smule mere i løn, end jeg ellers ville få.« Det er derfor, han er i hæren. Jeg siger ikke, at det er sådan for alle soldater, men det er en god del af det.

Jeg vil gerne understrege, at krig kommer fra oligarki og ikke fra spændinger blandt soldaterne. Stop oligarkiet, hvis du vil stoppe krigen.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg tror, ligesom Anastasia Battle, at man heller ikke kan opfinde den dybe tallerken. »*Nomen est omen.*« [»Dit navn er din skæbne.«] Jeg vil gerne takke Ted Postol for, at du hjælper Tyskland. Jeg vil forsøge at sætte noget sammen så

hurtigt som muligt, og jeg tror, vi har en chance for at vække folk. Især når amerikanerne taler ud, er tyskerne så vant til at lytte til mesteren, at de straks vil lytte. Og hvis de hører ægte amerikanske patrioter, vil det være ekstremt vigtigt. Så hold øje med alle jer, der ser med, for vi annoncerer det sandsynligvis ret snart – for tiden er afgørende. Og Ray, du har i meget lang tid sagt, at Tyskland kunne gøre en forskel. For hvis Tyskland sagde »nej«, ville det få det hele til at tippe. Så jeg er meget glad for, at du også allerede er gået med til at være en del af dette. Det går jeg ud fra.

Nu, hvor jeg har rost dig så meget, vil jeg bare være uenig med dig i din optimisme med hensyn til holdbarheden af den beslutning, du nævnte, og som blev annonceret af Reuters. For jeg tror, at de af tekniske årsager føler, at det ikke er det rigtige tidspunkt at gøre det på. Men årsagen til denne konflikt er den underliggende årsag, og det er forsøget på at bevare en unipolær verden, når den verden ikke længere eksisterer. Verden har allerede bevæget sig ind i multipolaritet, og jeg har altid sagt, at jeg heller ikke bryder mig om multipolaritet, fordi den stadig har kimen til geopolitik i sig. Men jeg tror, at de problemer, der er, stadig er bestræbelserne på at opbygge et Globalt Nord, at opbygge en blok mod Rusland og Kina, at have en ny ondskabens akse bestående af Rusland, Kina, Iran og Nordkorea. Og at bevæge sig meget hurtigt for at opdele verden i blokke, som bare vil tage en anden form.

Jeg tror ikke, at folkedrabet i Gaza vil blive påvirket en tøddel af udsættelsen af disse langtrækkende missiler, eller aflysningen, hvis du har ret; hvis jeg har ret, vil de forsøge at udsætte det. Jeg tror, det er derfor, vi virkelig skal arbejde på at overvinde den underliggende aksiomatiske modsigelse og bevæge os fra geopolitik til et nyt paradigme, hvor menneskeheden kommer først. Nationale interesser, civilisatoriske interesser er gode; de har en plads. Nationale

kulturer er vidunderlige. Men jeg tror, vi er nødt til at flytte menneskeheden fra et historisk synspunkt til ideen om, at vi skal være én menneskehed. Jeg tror ikke, at det er en utopi. Hvis vi skal overleve som menneskeart på denne planet, bliver det nødt til at være sådan. Hvis man tænker på historiens lange bue, vil vi ikke engang nå dertil, hvis vi om 100 år er som små drenge, der sparker hinanden imod knæet.

Jeg tror, vi er nødt til at have menneskehedens fælles mål; vi er nødt til at sætte vores identitet som den eneste art i universet, der indtil videre er kendt for at være i stand til at tænke – det må være det samlende element. Vi er nødt til at have et system, der er baseret på FN's charter, de fem principper for fredelig sameksistens.

I næste måned afholder BRIKS deres årlige topmøde i Kazan. En masse nye medlemmer vil blive annonceret, og hvis vi tillader os selv at være modstandere af det nye økonomiske system, der er ved at opstå, så er krig uundgåelig. Derfor mener jeg, at vi skal gøre alt, hvad der er muligt, for at den idé om, at vi skal have fjender bare for at gøre det militærindustrielle kompleks og deres profitrater glade, skal forsvinde. Vi er nødt til at omstille den industrielle kapacitet, som lige nu går til spildevare i den militære produktion, ellers overlever vi ikke. Jeg tror, det kræver et mentalt spring. Vi er nødt til at tænke på menneskeheden og menneskehedens historie i universet på en helt anden måde. Det er et emne, som vi sandsynligvis bør tage op på et af de næste IPC-møder på en meget mere dybtgående måde om, hvordan et sådant nyt økonomisk og verdenssystem kunne se ud, baseret på freden i Westfalen, alles sikkerhedsinteresser, behovet for udvikling for alle.

Så jeg takker jer alle sammen. Hold øje med det snart annoncerede arrangement om især den tyske situation. Hjælp os med at udbrede IPC hver uge. Vi har de vigtigste to måneder foran os i menneskehedens historie. Det er min dybeste overbevisning, så endnu en gang tak til jer alle for jeres deltagelse. [hzl/ssu]

Den Internationale Fredskoalition: Fornuften må sejre over krigsgalskaben

13. september 2024 (EIRNS) – På det 67. ugentlige møde i træk i Den Internationale Fredskoalition (IPC) var der i dag over 1.000 mennesker fra næsten 40 lande, som advarede om den alvorlige krise, menneskeheden står over for. Helga Zepp-LaRouche åbnede diskussionen med at sige, at vi er ved »et punkt uden tilbagevenden«, at beslutningen om at give Ukraine »tilladelse« til at bruge USA's og NATO's langtrækkende missiler til at ramme Rusland, og Putins klare erklæring om, at hvis dette gøres, vil Rusland vide, at det ikke er Ukraine, men USA og NATO, der angriber Rusland, og vil »reagere passende«, viser, at vi er i det farligste øjeblik i historien, muligvis dage eller uger væk fra atomar krigsførelse.

Dr. Ted Postol, MIT-professor emeritus og en af verdens førende eksperter i atomvåben, sagde, at det faktum, at udenrigsminister Antony Blinken overhovedet ville foreslå at overveje »brugen af taktiske atomvåben«, betyder, at han ikke ved, hvad det er. Blinkens »letsindige« holdning til den »overvældende sandsynlighed for ødelæggelse af den moderne civilisation, som vi kender den«, viser hans uvidenhed og næsten utrolige hensynsløshed. »Jeg er klar over, at det er et meget stærkt sprog, men det er bare svært at forstå, at nogen kan være så hensynsløs, især en person, der er i en position, hvor de beslutninger, han træffer, har alvorlige konsekvenser for sikkerheden i – faktisk i den moderne verden. Så slemt er det.«

Ukraines krig mod Rusland er tabt, sagde Postol, og invasionen af Kursk, som mislykkedes, har gjort det endnu værre for Ukraine. At trække deres elitetropper og luftforsvar væk fra frontlinjen i Donbas for at invadere Kursk har resulteret i, at de russiske styrker rykker frem efter forgodtbefindende, da de ukrainske styrker, der er tilbage, »for det meste er

uvillige og utrænede«, og mange af dem »flygter eller overgiver sig og er tæt på at bryde sammen«.

Dr. Postol viste derefter en række kort og grafer, som han sagde, at han »havde udarbejdet på opfordring af Helga Zepp-LaRouche«, og som viste størrelsen på de radioaktive paddehatteskyer fra atomvåben, der bliver blæst af vinden og taber deres radioaktive affald undervejs. Han viste et kort over Tyskland, der viste virkningen af 10 (et tilfældigt valgt antal) russiske atomvåben på 75 kiloton og deres potentielle effekt, hvis Tyskland fortsætter med den vanvittige amerikanske politik om at opstille langtrækkende atommissiler i Tyskland i 2026, som det i øjeblikket er planlagt. Denne underkastelse af den amerikanske plan er en »bjørnetjeneste for det tyske folk og den tyske økonomi«, sagde Dr. Postol, som allerede er ved at kollapse, primært på grund af ødelæggelsen af Nord Stream-rørledningerne. Det tyske folk »har ret til at forhindre dette«, konkluderede han og opfordrede dem til at vise ledelsen, hvad de mener om denne vanvittige politik.

Larry Johnson, pensioneret CIA-agent og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), sagde, at to positive skridt i denne ekstremt farlige tid for det første var, at Putins klare udtalelse havde fjernet enhver tvivl om den russiske holdning, og at den i det mindste var nået ud til nogle i Vesten. En anden udvikling var det falske opkald den 12. september fra to russiske spøgefugle, Vovan og Lexus, som udgav sig for at være den tidligere ukrainske præsident Petro Poroshenko i et opkald til den rabiate krigshøne Radoslaw Sikorski, Polens udenrigsminister, som indrømmede, at al hans bravado om at besejre Rusland og sabelraslen til krig var til pynt, at Europa ikke virkelig ønsker en krig med Rusland, og da slet ikke en atomkrig. Johnson tilføjede, at Vesten fejlberegner, når de »tolker Putins tålmodighed som svaghed.«

Dr. Mubarak Awad, grundlægger af Nonviolence International og adjungeret professor ved American University, sagde, at de

mennesker, der taler afslappet om atomvåben, »ikke har nogen viden om virkningen af disse våben.« Han sagde, at mange mennesker hævder, at demokrati er en bedre styreform, men mindede om, at det var USA, der kastede atomvåben over civilbefolkningen i Japan, og som har undermineret enhver våbenkontrolaftale. Ud over de milliarder af dollars, der er spildt på at opbygge atomarsenalerne, bemærkede Dr. Awad de svagheder, der blev vist i vores sundhedssystemer under pandemien, og at verden ville være helt uforberedt på den sundhedskatastrofe, der ville blive resultatet af en atomar udveksling. Han fordømte USA's afvisning af at overveje aftaler om våbenkontrol og opfordrede kirker og andre institutioner til ikke at tie stille, og til at folk mobiliserer sig og handler, så krigsgalskaben stoppes.

Ray McGovern, en tidligere CIA-embedsmand og medstifter af VIPS, var enig med Putin i, at USA's »tilladelse« til Ukraine til at bruge amerikanske våben til at angribe Rusland er et bedrageri, da sådanne fremføringssystemer ville blive styret af NATO-styrker og i realiteten ville være en NATO-krig mod Rusland. På spørgsmålet om, hvorvidt Blinken og Sullivan rent faktisk ville bruge atomvåben, sagde han, at deres primære bekymring var at »ikke tabe« – ikke tabe krigen, ikke tabe valget og ikke miste deres egen frihed. De er helt klart skyldige i alvorlige forbrydelser, og hvis de taber krigen og valget, kan de meget vel også miste deres frihed. Han gennemgik USA's og Storbritanniens løgne, som blev brugt til at starte krigen mod Irak i 2002, og advarede om muligheden for et »falsk flag«-angreb nu, selv før valget i november.

Tony Chaitkin, historiker og forfatter til bogen *Who We Are: America's Fight for Universal Progress*, gennemgik den historiske kamp i USA mellem fortalere for industriel og videnskabelig udvikling på den ene side og de finansielle klasser på den anden, helt tilbage til de slavegængere og tory-bankierer, som forsøgte at knuse den amerikanske revolution. Han pegede på John F. Kennedy, som havde haft

modet til at sætte sig op mod Wall Street og krigspartierne og forsvare udvikling og videnskab for USA og for verden. Han sagde, at »Wall Street ikke byggede nogen industrier« og stadig i dag modarbejder andre nationers fremgang, mens de forgifter vores egen udvikling. Det er USA's ældgamle fjender, sagde han, som nu vil stoppe Ruslands, Kinas og den Globale Majoritets fremgang.

Carl Osgood, en *EIR-analytiker* og militærhistoriker, præsenterede historien og udviklingen af den militære forsvarsaftale (MDA) fra 1958 mellem USA og Storbritannien, som Biden og premierminister Starmer nu forsøger at ændre, så den ikke behøver at blive fornyet hvert tiende år. Osgood advarede om, at dette ville forhindre enhver fremtidig præsident eller politisk bevægelse i at ændre den – kendt som »Trump-sikring« af nogle i den britiske efterretningstjeneste, men mere præcist beskrevet som »nationalstatssikring«, der sætter alt under overnational kontrol.

Diskussionsperioden omfattede forskellige ideer om, hvordan FN's Generalforsamling, som begynder sin debatperiode i 2024 i næste uge, kan gribe ind over for faren for atomkrig og over for folkemordet i Palæstina. En deltager sagde, at vi skal tage fat i følelserne, da mange mennesker ikke reagerer på fornuft, og advarede om, at social uro fører til krig. Zepp-LaRouche svarede, at der »ikke er nogen modsætning mellem fornuft og følelser«, og at Friedrich Schiller viste, at følelserne kan løftes op på niveau med fornuften. Hun bemærkede også, at krige skabes af oligarkiet, ikke af spændinger i befolkningen, som drives til at udkæmpe krige normalt mod deres egne bedste intentioner.

Zepp-LaRouche takkede alle talerne, »især Ted Postol«, og tilføjede, at hvis Tyskland overlever, vil det have stor indflydelse på den globale krise, og at Postols indgriben, med fornuft og følelser, vil fortjene betydelig kredit for det.

Foto: EIRNS